TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2025. gada 11. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Lauksaimniecība – Vīna tirgus kopīgā organizācija – Kopienas vīnu nosaukumu aizsardzības sistēma – Regula (EK) Nr. 1493/1999 – 54. pants – Noteiktos apvidos ražoti kvalitatīvie vīni – Regula (EK) Nr. 479/2008 – 43. panta 2. punkts un 51. pants – Regula (EK) Nr. 1234/2007 – 118.k panta 2. punkts un 118.s pants – Regula (ES) Nr. 1308/2013 – 101. panta 2. punkts un 107. pants – Valsts tiesībās atzīto noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu aizsardzība atbilstoši Savienības tiesībām – Konflikts starp aizsargāto vīna nosaukumu un plaši pazīstamu agrāku preču zīmi, kura ietver šim nosaukumam identisku vārdu – Apgalvojums, ka nosaukums ir maldinošs – Pārejas režīms – Automātiska aizsardzības paplašināšana – Aizsardzības režīma pilnīgums – Tiesiskā drošība

Lietā C-341/24

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Corte suprema di cassazione* (Augstākā kasācijas tiesa, Itālija) iesniegusi ar 2024. gada 8. maija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2024. gada 8. maijā, tiesvedībā

***Duca di Salaparuta SpA***

pret

***Ministero dell'Agricoltura, della Sovranità alimentare e delle Foreste,***

***Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta,***

***Baglio Gibellina Srl,***

***Cantina Giacco Soc. coop. agricola,***

***Madonna del Piraino Soc. coop. agricola,***

piedaloties

***Botte di Vino di VH & C. Snc,***

***Baglio San Vito Srl***, likvidācijas procesā,

***Romeo Vini di CZ & C. Sas,***

* Tiesvedības valoda – itāļu.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Likurgs [*C. Lycourgos*], tiesneši S. Rodins [*S. Rodin*], N. Pisarra [*N. Piçarra*], O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*] un N. Fengers [*N. Fenger*] (referents),

ģenerāladvokāts: M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– *Duca di Salaparuta SpA* vārdā – *S. de Bosio*, *R. Vaccarella*, *G. Vecchione*, *avvocati*, un *D. Philippe*, *avocat*,

– *Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta*, *Baglio Gibellina Srl* un *Madonna del Piraino Soc. coop. agricola* vārdā – *F. Pacciani* un *S. Parlatore*, *avvocati*,

– Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *M. Auciello* un *M. Di Benedetto*, *avvocati dello Stato*,

– Portugāles valdības vārdā – *P. Barros da Costa*, *M. J. Ramos* un *A. Ribeiro de Almeida*, *advogados*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *L. Di Masi*, *M. Konstantinidis* un *F. Thiran*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2025. gada 3. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulu (EK) Nr. 1493/1999 (1999. gada 17. maijs) par vīna tirgus kopīgo organizāciju (OV 1999, L 179, 1. lpp.), Padomes Regulu (EK) Nr. 479/2008 (2008. gada 29. aprīlis) par vīna tirgus kopējo organizāciju, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1493/1999, (EK) Nr. 1782/2003, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 3/2008 un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2392/86 un (EK) Nr. 1493/1999 (OV 2008, L 148, 1. lpp.), Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (“Vienotā TKO regula”) (OV 2007, L 299, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 2009. gada 25. maija Regulu (EK) Nr. 491/2009 (OV 2009, L 154, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1234/2007”), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV 2013, L 347, 671. lpp.).

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp sabiedrību *Duca di Salaparuta SpA*, no vienas puses, un *Ministero dell'Agricoltura, della Sovranità alimentare e delle Foreste* (Lauksaimniecības, uztursuverenitātes un mežsaimniecības ministrija, Itālija), *Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta* (Brīvprātīgs konsorcijs KCVN "Salaparuta" vīnu aizsardzībai, Itālija), kā arī sabiedrībām *Baglio Gibellina Srl*, *Cantina Giacco Soc. coop. agricola*, *Madonna del Piraino Soc. coop. agricola*, *Botte di vino di VH & C. snc*, *Baglio San Vito Srl* (likvidācijas procesā) un *Romeo Vini di CZ & C. Sas*, no otras puses, saistībā ar pieteikumu, ar ko lūgts anulēt un/vai atzīt par spēkā neesošu aizsargāta cilmes vietas nosaukuma "Salaparuta" reģistrāciju Eiropas Savienības līmenī, kā arī vārda "Salaparuta" atzīšanu Itālijas tiesībās par kontrolētu cilmes vietas nosaukumu, pamatojoties uz to, ka šis aizsargātais cilmes vietas nosaukums un kontrolētais cilmes vietas nosaukums rada konflikta risku ar *Duca di Salaparuta* piederošām agrākām plaši pazīstamām preču zīmēm, kuras ietver minētajiem nosaukumiem identiskus vārdus.

## Atbilstošās tiesību normas

### *Starptautiskās tiesības*

*Parīzes konvencija*

3 Parīzes Konvencija par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību parakstīta Parīzē 1883. gada 20. martā, pēdējo reizi pārskatīta Stokholmā 1967. gada 14. jūlijā un grozīta 1979. gada 28. septembrī (*Recueil des traités des Nations unies*, 828. sēj., Nr. 11851, 305. lpp.; turpmāk tekstā – "Parīzes konvencija"). Visas Savienības dalībvalstis ir šīs konvencijas līgumslēdzējas puses.

4 Minētās konvencijas 10.*bis* pantā noteikts:

"1) [Rūpnieciskā īpašuma aizsardzības Savienības] dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt šo valstu pilsoņus ar iedarbīgu aizsardzību pret negodīgu konkurenci.

2) Jebkura ar konkurenci saistīta darbība, kas ir pretrunā godīgām rūpniecības vai tirdzniecības paražām, atzīstama par negodīgu konkurenci.

3) Cita starpā ir aizliedzamas:

1° visas darbības, kas jebkādā veidā var radīt sajaukšanas iespēju ar konkurenta uzņēmumu, precēm, rūpnieciskajiem vai tirdznieciskajiem darījumiem;

[..]

3° norādes vai apgalvojumi, kuru izmantošana komercdarbībā varētu maldināt sabiedrību par preču raksturu, izgatavošanas veidu, īpašībām, lietošanu vai daudzumu."

*Madrides nolīgums*

5 Saskaņā ar 1891. gada 14. aprīļa Madrides Nolīguma par nepatiesu vai maldinošu preču izcelsmes norāžu apkarošanu, kas pēdējo reizi pārskatīts 1967. gada 14. jūlijā Stokholmā (*Recueil des traités des Nations unies*, 828. sēj., Nr. 11848, 163. lpp.; turpmāk tekstā – "Madrides nolīgums"), 3. *bis* pantu:

"Valstis, uz kurām attiecas [Madrides nolīgums], apņemas arī aizliegt jebkādu tādu norāžu izmantošanu tirdzniecībā, izstādēs vai produktu piedāvājumos, kurām ir reklāmas raksturs un kuras var maldināt sabiedrību par produktu izcelsmi, iekļaujot tās zīmēs, sludinājumos, faktūrrēķinos, vīna kartēs, komerciālās vēstulēs vai dokumentos, kā arī jebkādā citā komerciālā saziņā."

*TRIPS līgums*

6 Līgums par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (turpmāk tekstā – "*TRIPS* līgums") ir ietverts 1.C pielikumā Līgumam par Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu, kurš 1994. gada 15. aprīlī parakstīts Marakešā un apstiprināts ar Padomes Lēmumu 94/800/EK (1994. gada 22. decembris) par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV 1994, L 336, 1. lpp.). *TRIPS* līguma puses ir PTO dalībvalstis, tostarp visas Savienības dalībvalstis, kā arī pati Savienība.

7 Šī līguma 2. panta, kas ietilpst tā I nodaļā, 1. punktā noteikts:

"Attiecībā uz šā līguma II, III un IV nodaļu dalībvalstis ievēro [Parīzes konvencijas] 1.–12. un 19. pantu."

8 Minētā līguma 22. panta, kas ietilpst tā II nodaļā, 1. punktā noteikts:

"Šajā Līgumā ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm tiek saprastas norādes, kas identificē preci kā tādu, kura izgatavota kādas dalībvalsts teritorijā vai kādā šīs teritorijas apgabalā vai vietā, ja noteiktā preces kvalitāte, reputācija vai citas īpašības ir būtiski saistāmas ar tās ģeogrāfisko izcelsmi."

***Savienības tiesības***

*Regula Nr. 1493/1999*

9 Regulas Nr. 1493/1999 52. panta 1. punktā noteikts:

"Ja dalībvalsts lieto kāda noteikta apvidus nosaukumu, lai nosauktu kādu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu vai vajadzības gadījumā vīnu, kas paredzēts pārstrādei šādā noteiktā apvidū ražotā kvalitatīvajā vīnā, tad šādu nosaukumu nedrīkst lietot, lai nosauktu vīna nozares produktus, kas nav ražoti tādā apvidū, un/vai produktus, kas nav apzīmēti ar šo nosaukumu saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas vai valsts noteikumiem. [..]

[..]"

10 Šīs regulas 54. pantā paredzēts:

"1. Noteiktos apvidos ražoti kvalitatīvie vīni nozīmē vīnus, kas atbilst šīs sadaļas un Kopienas noteikumiem un valsts noteikumiem, kuri pieņemti šajā sakarā.

[..]

4. Dalībvalstis nosūta [Eiropas] Komisijai to noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu sarakstu, kurus tās atzinušas, norādot par katru no šiem noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem sīku informāciju par valsts noteikumiem, kas reglamentē šādu noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu ražošanu un izgatavošanu.

5. Komisija publicē sarakstu *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša* C sērijā."

11 Minētās regulas VII pielikuma F daļā "Ražotājfirmas [preču] zīmes" noteikts:

"[..]

2. Atkāpjoties no 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta, tādas reģistrētas ražotājfirmas [preču] zīmes īpašnieks, kura ir vīnam vai nenorūgušam vīnogu vīnam [vīnogu misai] un ir identiska:

– ar kādas ģeogrāfiskas vienības, kas ir mazāka nekā noteikts apvidus, nosaukumu, kuru izmanto, lai aprakstītu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu, vai

– ar kādas ģeogrāfiskas vienības nosaukumu, ko izmanto, lai aprakstītu galda vīnu, kurš apzīmēts ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, vai

– ar kāda importēta vīna nosaukumu, ko apraksta ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi,

pat ja viņam nav tiesību izmantot šādu nosaukumu, ievērojot 1. punkta pirmo daļu, drīkst izmantot tādu tirdzniecības [preču] zīmi līdz 2002. gada 31. decembrim ar noteikumu, ka konkrēto tirdzniecības [preču] zīmi:

a) ne vēlāk kā 1985. gada 31. decembrī reģistrējusi kādas dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar likumiem un citiem normatīvajiem aktiem, kas bijuši spēkā reģistrācijas laikā, un

b) faktiski izmantoja bez pārtraukuma no tās reģistrācijas līdz 1986. gada 31. decembrim vai, ja reģistrācija notikusi pirms 1984. gada 1. janvāra, tad vismaz no šā iepriekšminētā datuma.

Turklāt tādas labi pazīstamas reģistrētas vīna vai nenorūguša vīnogu vīna [vīnogu misas] ražotājfirmas [preču] zīmes īpašnieks, uz kuras ir vārdi, kas ir identiski ar kāda noteikta apvidus vai ģeogrāfiskas vienības, kura ir mazāka par kādu noteiktu apvidu, nosaukumu, pat ja viņam nav tiesību izmantot tādu nosaukumu, ievērojot 1. punktu, var turpināt izmantot minēto ražotājfirmas [preču] zīmi, ja tā atbilst tās sākotnējā īpašnieka identitātei vai nosaukuma sākotnējam devējam, ar noteikumu, ka ražotājfirmas [preču] zīme reģistrēta vismaz 25 gadus, pirms ražotāja dalībvalsts oficiāli atzina konkrēto ģeogrāfisko nosaukumu saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem un ka ražotājfirmas [preču] zīme faktiski izmantota bez pārtraukuma.

Ražotājfirmas [preču] zīmes, kas atbilst pirmās un otrās daļas nosacījumiem, nedrīkst piesaukt pret tādu ģeogrāfisko vienību nosaukumu izmantošanu, kurus lieto, lai aprakstītu kādu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu vai galda vīnu.

[..]"

*Regula Nr. 479/2008*

12 Regula Nr. 1493/1999 tika atcelta ar Regulu Nr. 479/2008. Saskaņā ar pēdējās minētās regulas 129. panta 2. punkta e) apakšpunktu tās III sadaļas IV nodaļa bija piemērojama no 2009. gada 1. augusta, ja vien ja nav paredzēts citādi, pieņemot regulu saskaņā ar šīs regulas 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

13 Saskaņā ar Regulas Nr. 479/2008 5. apsvērumu bija "lietderīgi būtiski mainīt Kopienas režīmu, ko piemēro vīna nozarei".

14 Šīs regulas 36. apsvērumā bija paredzēts:

"Juridiskās noteiktības labad jaunās pārbaudes procedūras nevajadzētu attiecināt uz pašreizējiem Kopienas cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm. Tomēr attiecīgajām dalībvalstīm būtu jāsniedz Komisijai pamatinformācija un tiesību akti, saskaņā ar kuriem nosaukumi un norādes ir atzīti dalībvalsts līmenī, pretējā gadījumā tie zaudētu aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes statusu. Juridiskās noteiktības labad būtu jāierobežo piemērošanas joma [iespējas] pašreizējo cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu dzēšanai."

15 Minētās regulas 43. panta "Aizsardzības atteikuma pamatojums" 2. punktā bija noteikts:

"Nosaukums netiek aizsargāts kā cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, ja, ņemot vērā [kādas] preču zīmes reputāciju un atpazīstamību, aizsardzība var maldināt patērētāju par vīna patieso identitāti."

16 Šīs regulas 46. pantā bija paredzēts:

"Komisija izveido un uztur vīnu aizsargāto cilmes vietu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu elektronisku un publiski pieejamu reģistru."

17 Regulas Nr. 479/2008 50. pantā "Anulēšana" bija noteikts:

"Saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru pēc Komisijas ierosmes vai pienācīgi pamatota dalībvalsts, trešās valsts vai fiziskas vai juridiskas personas, kam ir likumīgās intereses, pieprasījuma var pieņemt lēmumu anulēt aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, ja vairs netiek nodrošināta atbilstība attiecīgajai produkta specifikācijai.

[..]"

18 Šīs regulas 51. pantā "Pašreizējie aizsargātie vīnu nosaukumi" bija paredzēts:

"1. Vīnu nosaukumi, kas ir aizsargāti saskaņā ar Regulas [Nr. 1493/1999] 51. un 54. pantu un [Komisijas] Regulas (EK) Nr. 753/2002 [(2002. gada 29. aprīlis), ar ko paredz konkrētus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1493/1999 piemērošanai attiecībā uz konkrētu vīna

nozares produktu aprakstu, apzīmējumu, noformējumu un aizsardzību (OV 2002, L 118, 1. lpp.)] 28. pantu, automātiski tiek aizsargāti saskaņā ar šo regulu. Komisija ieraksta tos reģistrā, kas paredzēts šīs regulas 46. pantā.

[..]

4. 50. pantu nepiemēro šā panta 1. punktā minētajiem pašreizējiem aizsargātajiem vīnu nosaukumiem.

Saskaņā ar 113. panta 2. punktā izklāstīto procedūru līdz 2014. gada 31. decembrim pēc Komisijas ierosmes var pieņemt lēmumu anulēt aizsardzību 1. punktā minētajiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, ja tie neatbilst 34. pantā noteiktajām prasībām."

19 Regula Nr. 479/2008 tika atcelta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 491/2009 (2009. gada 25. maijs), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV 2009, L 154, 1. lpp.), ar ko Vienotā TKO regula grozīta no 2009. gada 1. augusta.

20 Regulas Nr. 491/2009 3. panta 1. punkta otrajā daļā paredzēts, ka atsauces uz atcelto regulu, proti, Regulu Nr. 479/2008, saprot kā atsauces uz Regulu Nr. 1234/2007 un lasa saskaņā ar pēdējās minētās regulas XXII pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

*Regula Nr. 1234/2007*

21 Tādējādi, piemērojot Regulu Nr. 491/2009, ar Regulu Nr. 1234/2007 no 2009. gada 1. augusta tika pārņemts Regulas Nr. 479/2008 saturs.

22 Regulas Nr. 1234/2007 118.k panta "Aizsardzības atteikuma pamatojums" 2. punktā bija paredzēts:

"Nosaukums netiek aizsargāts kā cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, ja, ņemot vērā [kādas] preču zīmes reputāciju un atpazīstamību, aizsardzība var maldināt patērētāju par vīna patieso identitāti."

23 Šīs regulas 118.n pantā bija noteikts:

"Komisija izveido un uztur aizsargāto cilmes vietu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu elektronisku un publiski pieejamu vīnu reģistru."

24 Minētās regulas 118.r pantā "Anulēšana" bija paredzēts:

"[..] Komisija [..] var pieņemt lēmumu anulēt aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, ja vairs netiek nodrošināta atbilstība attiecīgajai produkta specifikācijai.

[..]"

25 Šīs regulas 118.s pantā "Pašreizējie aizsargātie vīnu nosaukumi" bija paredzēts:

"1. Vīnu nosaukumi, kas ir aizsargāti saskaņā ar Regulas [Nr. 1493/1999] 51. un 54. pantu un [Regulas Nr. 753/2002] 28. pantu, automātiski tiek aizsargāti saskaņā ar šo regulu. Komisija ieraksta tos reģistrā, kas paredzēts šīs regulas 118.n pantā.

[..]

4. Regulas 118.r pantu nepiemēro šā panta 1. punktā minētajiem pašreizējiem aizsargātajiem vīnu nosaukumiem.

Saskaņā ar 195. panta 4. punktā izklāstīto procedūru Komisija līdz 2014. gada 31. decembrim pēc savas ierosmes var pieņemt lēmumu anulēt aizsardzību 1. punktā minētajiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, ja tie neatbilst 118.b pantā noteiktajām prasībām."

*Regula Nr. 1308/2013*

26 Saskaņā ar Regulas Nr. 1308/2013 230. panta 1. punkta pirmo daļu Regulu Nr. 1234/2007 atceļ, izņemot attiecībā uz noteikumiem, kurus saskaņā ar Regulas Nr. 1308/2013 230. panta 1. punkta otro daļu, kā arī 2. un 3. punktu turpina piemērot. No šīs regulas 232. panta 1. punkta otrās daļas izriet, ka tā ir piemērojama no 2014. gada 1. janvāra, neskarot šajā 232. pantā paredzētos īpašos noteikumus.

27 Regulas Nr. 1308/2013 101. panta 2. punktā noteikts:

"Nosaukums netiek aizsargāts kā cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, ja, ņemot vērā preču zīmes reputāciju un atpazīstamību, aizsardzība varētu maldināt patērētāju par vīna patieso identitāti."

28 Šīs regulas 104. pantā paredzēts:

"Komisija izveido un uztur aizsargātu vīna cilmes vietas nosaukumu un aizsargātu vīna ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu elektronisku un publiski pieejamu reģistru. [..]"

29 Minētās regulas 106. pantā noteikts:

"Komisija pēc savas ierosmes vai pienācīgi pamatota lūguma, ko izteikusi dalībvalsts, trešā valsts vai fiziska vai juridiska persona, kurai ir likumīgas intereses, var pieņemt īstenošanas aktus, anulējot cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, ja vairs netiek nodrošināta atbilstība attiecīgajai produkta specifikācijai.

[..]"

30 Šīs regulas 107. panta 1. un 3. punktā paredzēts:

"1. Vīna nosaukumi, kas minēti [Regulas Nr. 1493/1999] 51. un 54. pantā un [Regulas Nr. 753/2002] 28. pantā, automātiski ir aizsargāti saskaņā ar šo regulu. Komisija ieraksta tos reģistrā, kas paredzēts šīs regulas 104. pantā.

[..]

3. Regulas 106. pantu nepiemēro šā panta 1. punktā minētajiem pašreizējiem aizsargātajiem vīna nosaukumiem.

Ja šā panta 1. punktā minētie pašreizējie aizsargātie vīna nosaukumi neatbilst 93. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, Komisija līdz 2014. gada 31. decembrim pēc savas ierosmes var pieņemt īstenošanas aktus, anulējot šo nosaukumu aizsardzību.

[..]"

**Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi**

31 *Duca di Salaparuta* ir vīnkopības sabiedrība, kas iedibināta Sicīlijā (Itālija) un kam pieder vairākas valsts un Savienības preču zīmes, no kurām vairākas ietver vārdu "Salaparuta".

32 1989. gada 13. jūlijā apzīmējums "Salaparuta" tika reģistrēts kā valsts preču zīme (Nr. 511337). 2000. gada 25. oktobrī šis apzīmējums tika reģistrēts arī kā Eiropas Savienības vārdiska preču zīme attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām (alkoholiskie dzērieni). Vēlāk šo preču zīmju aizsardzība tikusi pagarināta.

33 Vīnu tirdzniecībai ar preču zīmēm "Salaparuta" nav saistības ar Salaparutas [*Salaparuta*] (Itālija) pašvaldību, kas atrodas Sicīlijā. Proti, *Duca di Salaparuta* ir reģistrēta ārpus šīs pašvaldības, un izmantotās vīnogas nav no šīs pašvaldības teritorijas.

34 Ar dekrētu *Riconoscimento della denominazione di origine controllata dei vini "Salaparuta" e approvazione del relativo disciplinare di produzione* (Kontrolētā cilmes vietas nosaukuma "Salaparuta" atzīšana vīniem un attiecīgo specifikāciju apstiprināšana; 2006. gada 20. februāra *GURI* Nr. 42) valsts līmenī tika atzīts kontrolētais cilmes vietas nosaukums "Salaparuta" (turpmāk tekstā – "KCVN "Salaparuta""), ar ko paredzēts aprakstīt un aizsargāt virkni vīnu, kuri ražoti no Salaparutas pašvaldības teritorijā esošajos vīnu dārzos audzētajām vīnogām.

35 Šo vīnu aizsardzība vēlāk tika paplašināta, to atzīstot Savienības līmenī. No Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem it īpaši izriet, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 54. panta 4. punktu Komisija 2009. gada 8. augustā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2009, C 187, 1. lpp.) publicēja noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu sarakstu, kas ietver KCVN "Salaparuta", un ka no 2009. gada 1. augusta šis KCVN ir iekļauts aizsargātu vīna cilmes vietas nosaukumu (ACVN) un aizsargātu vīna ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu (AĢIN) elektroniskajā reģistrā kā ACVN PDO-IT-A0795 (turpmāk tekstā – "ACVN "Salaparuta"").

36 2016. gada 8. februārī *Duca di Salaparuta* cēla *Tribunale di Milano* (Milānas tiesa, Itālija) prasību, tostarp lūdzot anulēt vai atzīt par spēkā neesošu ACVN "Salaparuta", kā arī KCVN "Salaparuta", jo šie nosaukumi esot maldinoši un katrā ziņā tie ietekmējot preču zīmi "Salaparuta", kas reģistrēta attiecībā uz vīnu un ietver minētajiem nosaukumiem identisku vārdu, kā arī ietekmējot citas šai sabiedrībai piederošās preču zīmes, kuras ietver šo pašu vārdu un kuras šī sabiedrība uzskata par plaši pazīstamām.

37 Ar 2021. gada 16. februāra spriedumu minētā tiesa noraidīja šo prasību, pamatojoties uz to, ka konflikts starp aizsargāto nosaukumu "Salaparuta" un agrāko preču zīmi, kas ietver tādu pašu vārdu, jāatrisina, pamatojoties uz noteikumu par aizsargātā nosaukuma pārākumu pār šo preču zīmi, neskarot minētās preču zīmes īpašnieka iespēju ar zināmiem nosacījumiem turpināt izmantot preču zīmi.

38 *Duca di Salaparuta* minēto spriedumu pārsūdzēja *Corte d'appello di Milano* (Milānas apelācijas tiesa, Itālija), kas ar 2023. gada 5. maija spriedumu apstiprināja pirmās instances tiesas nolēmumu. Šī tiesa būtībā uzskatīja, ka vīnu nosaukumiem, kas aizsargāti saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 normām, automātiski tika piešķirta aizsardzība, ACVN atzīstot Savienības līmenī. Minētā tiesa secināja, ka konflikts starp KCVN "Salaparuta" un agrāko preču zīmi, kurā ietverts šim nosaukumam identisks vārds, jāatrisina, pamatojoties uz Regulu Nr. 1493/1999, it īpaši tās VII pielikuma F daļas 2. punkta b) apakšpunktu, kas bija spēkā dienā, kad šis aizsargātais vīnu nosaukums tika atzīts valsts līmenī. Proti, šajā pielikumā bija noteikts kritērijs par aizsargāta nosaukuma pārākumu pār šo preču zīmi, neskarot preču zīmes īpašnieka iespēju ar zināmiem nosacījumiem turpināt izmantot minēto preču zīmi.

39 *Duca di Salaparuta* par šo spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību *Corte suprema di cassazione* (Augstākā kasācijas tiesa, Itālija), kas ir iesniedzējtiesa, būtībā apgalvojot, ka Regula Nr. 1493/1999 šādus konfliktus nereglamentē.

40 Šajā ziņā *Duca di Salaparuta* apgalvo, ka pretēji tam, ko norādījusi apelācijas tiesa, ACVN "Salaparuta" līdz ar tā publicēšanu aizstāja KCVN "Salaparuta". Ņemot vērā datumu, kad ACVN "Salaparuta" tika ierakstīts reģistrā *E-Bacchus*, proti, 2009. gada 1. augustu, esot jāpiemēro Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punkts vai Regulas Nr. 1234/2007 118.k pants, vai arī Regulas Nr. 1308/2013 101. panta 2. punkts. Šīs tiesību normas izslēdzot nosaukuma aizsardzību, ja, ņemot vērā agrākas preču zīmes reputāciju un atpazīstamību, patērētāji varētu tikt maldināti attiecībā uz konkrētā vīna identitāti. Turklāt tā apgalvo – ņemot vērā Regulas Nr. 1493/1999 VII pielikuma F daļas 2. punkta otrajā daļā paredzētos nosacījumus, tai esot liegts izmantot tai piederošo preču zīmi "Salaparuta", pat ja būtu piemērojams šajā tiesību normā paredzētais līdzāspastāvēšanas režīms.

41 Iesniedzējtiesa norāda, pirmkārt, ka būtu jānosaka aizsardzības režīms, kas piemērojams situācijā, kuru raksturo konflikts starp 1989. gadā reģistrētām plaši pazīstamām preču zīmēm, no vienas puses, un vīnu nosaukumu, kas 2006. gadā tika aizsargāts valsts līmenī, kas ietver šajās preču zīmēs ietvertajam vārdam identisku vārdu un kas tika publicēts un reģistrēts Savienības līmenī 2009. gadā, no otras puses.

42 Šajā ziņā šī tiesa vēlas noskaidrot, vai būtu jāuzskata, ka KCVN "Salaparuta" saglabā savu iedarbību un ka tātad ir piemērojami Regulas Nr. 1493/1999 VII pielikuma F daļas 2. punkta otrās daļas noteikumi, vai arī, gluži pretēji, šī valsts aizsardzība būtu jāuzskata par aizstātu ar ACVN "Salaparuta" atzīšanu Savienības līmenī un tādēļ būtu jāpiemēro Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punkts vai līdzvērtīgas normas, kas ietvertas Regulas Nr. 1234/2007 118.k pantā vai Regulas Nr. 1308/2013 101. panta 2. punktā un kas attiecas uz nosaukuma aizsardzības atteikuma pamatiem gadījumā, kad, ņemot vērā agrākas preču zīmes reputāciju un atpazīstamību, aizsardzība varētu maldināt patērētāju par attiecīgā vīna patieso identitāti.

43 Otrkārt, gadījumā, ja būtu piemērojama Regula Nr. 1493/1999, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai šajā regulā paredzētajam aizsardzības režīmam ir pilnīgs raksturs tādā ziņā, ka tā aptver visus dažādu apzīmējumu, tostarp aizsargāto vīnu nosaukumu, līdzāspastāvēšanas gadījumus vai arī konflikts

starp plaši pazīstamu vīna preču zīmi un aizsargātu nosaukumu, kas piešķirts vēlāk un kas ietver šai preču zīmei identisku vārdu, var tikt atrisināts, pamatojoties uz vispārējo principu, saskaņā ar kuru atšķirtspējīgi apzīmējumi nedrīkst būt maldinoši.

44 Šajos apstākļos *Corte suprema di cassazione* (Augstākā kasācijas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai vīna nozarē nosaukumu, kuri pastāvēja pirms Regulas Nr. 1234/2007, kas vēlāk aizstāta ar Regulu Nr. 1308/2013, [ACVN] un [AĢIN] reģistrācijām, tādām kā 2009. gada 8. augusta [ACVN "Salaparuta"] reģistrācija, ir piemērojams – attiecībā uz atteikuma pamatu, ko nosaka agrāka preču zīme, kura, ņemot vērā tās reputāciju un atpazīstamību, var padarīt attiecīgo [ACVN] vai [AĢIN] par maldinošu ("aizsardzība var maldināt patērētāju par vīna patieso identitāti") – Regulas [Nr. 479/2008] 43. panta 2. punkts, precīzāk, Regulas Nr. 1234/2007 118.k pants (pēc tam Regulas [Nr. 1308/2013] 101. panta 2. punkts), kas izslēdz [ACVN] un [AĢIN] aizsardzību, ja attiecīgais nosaukums var maldināt patērētāju, "ņemot vērā preču zīmes reputāciju un atpazīstamību", vai arī minētā tiesību norma nav piemērojama nosaukumiem, kuri jau izmantoja valsts aizsardzību pirms reģistrācijas saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām, piemērojot tiesiskās drošības principu (spriedums, 2010. gada 22. decembris, *Bavaria*, C-120/08, EU:C:2010:798), saskaņā ar kuru faktiskā situācija principā, ja nav skaidri paredzēts pretējais, jānovērtē, ņemot vērā attiecīgajā brīdī spēkā esošās tiesību normas, no kā izriet, ka jāpiemēro agrākais tiesiskais regulējums, kas paredzēts Regulā [Nr. 1493/1999], un konflikts starp cilmes vietas nosaukumu un agrāku preču zīmi jāatrisina, piemērojot šo tiesisko regulējumu, proti, minētās regulas VII pielikuma F daļas 2. punkta b) apakšpunktu?

2) Ja uz pirmo jautājumu tiktu atbildēts, ka šajā tiesvedībā aplūkotajai faktiskajai situācijai jāpiemēro Regula Nr. 1493/1999, vai Regulas Nr. 1493/1999 [VII pielikuma F daļas] tiesiskais regulējums, kas paredzēts, lai regulētu konfliktu starp vīnam vai vīnogu misai reģistrētu preču zīmi, no vienas puses, un tai identiskiem vīna cilmes vietas nosaukumiem vai [AĢIN], no otras puses, izsmeļ visus jautājumus par dažādu vīna nosaukumu apzīmējumu līdzāspastāvēšanu un aizsardzību, vai arī katrā ziņā paliek gadījums, kad vēlāki [ACVN] vai [AĢIN] var tikt atzīti par spēkā neesošiem vai netiek aizsargāti, ja ģeogrāfiskās izcelsmes norāde var maldināt sabiedrību par vīna patieso identitāti, ņemot vērā agrākas preču zīmes atpazīstamību, saskaņā ar vispārēju principu par atšķirtspējīgu apzīmējumu nemaldinošu raksturu?"

**Par lūgumu atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu**

45 Ar dokumentiem, kas Tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2025. gada 14. un 28. aprīlī, *Duca di Salaparuta* lūdza atbilstoši Tiesas Reglamenta 83. pantam atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu.

46 Lūguma pamatojumam tā būtībā norāda, pirmkārt, ka ģenerāladvokāts savos secinājumos ir balstījies uz kļūdainiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, lai atbildētu uz uzdotajiem jautājumiem, un tātad ir izvirzījis argumentus, kurus lietas dalībnieki nav apsprieduši. Otrkārt, *Duca di Salaparuta* apgalvo, ka ar faktu, ka nav rīkota tiesas sēde mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai Tiesā, lai gan šī sabiedrība bija izteikusi šādu lūgumu, ir pārkāptas tās tiesības uz atklātu tiesas sēdi, kas nostiprinātas 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā.

47 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 83. pantam tā jebkurā brīdī, uzklausījusi ģenerāladvokātu, var izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu, it īpaši, ja tā uzskata, ka nav pietiekami informēta, vai ja kāds lietas dalībnieks pēc šīs daļas pabeigšanas iesniedz ziņas par jaunu faktu, kam var būt izšķiroša ietekme uz Tiesas nolēmumu, vai arī ja lieta jāizskata, pamatojoties uz argumentu, kuru lietas dalībnieki vai Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētās ieinteresētās personas nav apspriedušas.

48 Šajā ziņā tomēr jānorāda, ka ģenerāladvokāta secinājumu saturs pats par sevi nevar būt šāds jauns fakts, pretējā gadījumā lietas dalībnieki, atsaucoties uz šādu faktu, varētu atbildēt uz minētajiem secinājumiem. Taču lietas dalībnieki nevar apspriest ģenerāladvokāta secinājumus. Tādējādi Tiesai ir bijusi iespēja uzsvērt, ka saskaņā ar LESD 252. pantu ģenerāladvokāta uzdevums ir, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē sniegt pamatotus secinājumus lietās, kurās saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtiem vajadzīga ģenerāladvokāta iesaistīšanās, lai palīdzētu Tiesai izpildīt savu uzdevumu, proti, nodrošināt tiesību ievērošanu Līgumu interpretēšanā un piemērošanā. Saskaņā ar minēto statūtu 20. panta ceturto daļu un Reglamenta 82. panta 3. punktu līdz ar ģenerāladvokāta secinājumu sniegšanu tiek pabeigta tiesvedības mutvārdu daļa. Tā kā attiecībā uz secinājumiem lietas dalībnieku debates nenotiek, pēc to sniegšanas sākas Tiesas apspriedes posms. Tātad runa nav par atzinumu, kas būtu adresēts tiesnešiem vai lietas dalībniekiem un ko būtu sniegusi ārpus Tiesas esoša institūcija, bet gan par individuālu, pamatotu un publiski izteiktu viedokli, ko pauž pašas iestādes loceklis (spriedums, 2025. gada 8. maijs, *Beevers Kaas*, C-581/23, EU:C:2025:323, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Konkrētajā gadījumā, pirmkārt, Tiesa, uzklausījusi ģenerāladvokāti, konstatē, ka *Duca di Salaparuta* norādītie apstākļi neatklāj nevienu jaunu faktu, kam varētu būt izšķiroša ietekme uz nolēmumu, kas Tiesai jāpieņem šajā lietā, un ka lieta nav jāizskata, pamatojoties uz argumentu, ko lietas dalībnieki vai Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētās ieinteresētās personas nav apspriedušas. Patiesībā *Duca di Salaparuta* kritizē dažu ģenerāladvokāta secinājumu fragmentu pamatotību, bet tas nevar pamatot šīs sabiedrības lūgumu atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu. Turklāt pēc tiesvedības rakstveida un mutvārdu daļas Tiesas rīcībā ir visa vajadzīgā informācija un tātad Tiesa ir pietiekami informēta, lai pieņemtu nolēmumu.

50 Otrkārt, jāatgādina, ka ne Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punktā, ne Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā nav noteikts absolūts pienākums rīkot publisku tiesas sēdi un katrā ziņā nav prasīts visos procesos rīkot tiesas sēdi. Tas tā ir it īpaši tad, ja lietā nerodas faktu vai tiesību jautājumi, kas nevar tikt atbilstoši atrisināti, pamatojoties uz lietas materiāliem un pušu rakstveida apsvērumiem. Reglamenta 76. panta 2. punktā ir tieši paredzēts, ka Tiesa var nolemt nenoturēt tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai, ja, iepazīstoties ar tiesvedības rakstveida daļā iesniegtajiem procesuālajiem rakstiem vai apsvērumiem, tā uzskata, ka ir pietiekami informēta, lai pieņemtu nolēmumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 21. decembris, *Euro Box Promotion* u.c., C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 un C-840/19, EU:C:2021:1034, 123. un 124. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

51 Ņemot vērā iepriekš minēto, lūgums atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu nav jāapmierina.

**Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību**

52 Itālijas valdība apšauba valsts tiesu kompetenci izskatīt strīdu, kurā rodas jautājums par Savienības tiesību akta spēkā esību, apgalvojot, ka, ciktāl *Duca di Salaparuta* vēlas panākt, lai tiktu anulēta vai atzīta par spēkā neesošu ACVN "Salaparuta" reģistrācija, kas ir Savienības akts, kompetence anulēt šādu reģistrāciju esot Savienības tiesu kompetencē saskaņā ar LESD 263. pantu.

53 Turklāt šī valdība apgalvo, ka KCVN "Salaparuta" nekad nav ticis apstrīdēts valsts tiesās, lai gan *Duca di Salaparuta* tika informēta par valsts atzīšanas procedūru un aicināta iesniegt savus apsvērumus šajā sakarā.

54 No tā izriet, ka šo apgalvojumu mērķis būtībā ir apšaubīt lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību.

55 Šajā ziņā jānorāda, pirmkārt, ka aizsargāto vīnu nosaukumu saraksta publicēšana *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 54. panta 4. un 5. punktu, tāpat kā reģistrācija vīnu ACVN un AĢIN elektroniskajā reģistrā saskaņā ar Regulas Nr. 479/2008 51. panta 1. punktu, ņemot vērā aizsargāto vīnu nosaukumu automātisku aizsardzību, nevar tikt uzskatīta par tādu, kas rada tiesiskas sekas, un tātad par apstrīdamiem aktiem LESD 263. panta izpratnē.

56 Proti, Tiesa būtībā ir nospriedusi, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 54. panta 5. punktu reģistrāciju vīnu ACVN un AĢIN elektroniskajā reģistrā, ko Komisija veikusi attiecībā uz vīnu nosaukumiem, kurus dalībvalstis aizsargājušas kā cilmes vietas nosaukumus pirms 2009. gada 1. augusta, nevar uzskatīt par tādu, kuras mērķis būtu radīt saistošas tiesiskas sekas, kas raksturīgas apstrīdamiem tiesību aktiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, Ungārija/Komisija, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 63. punkts).

57 Tādējādi *Duca di Salaparuta* nevar tikt pārmests, ka tā nav cēlusi prasību, kas būtu vērsta pret ACVN "Salaparuta", tieši Savienības tiesā.

58 Turklāt, kā secinājumu 41. punktā būtībā norādījis ģenerāladvokāts, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir balstīts uz dialogu starp tiesām, kura uzsākšana ir pilnībā atkarīga no valsts tiesas vērtējuma par šī lūguma iesniegšanas nozīmīgumu un nepieciešamību (spriedumi, 2008. gada 12. februāris, *Kempter*, C-2/06, EU:C:2008:78, 42. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2015. gada 16. jūlijs, *Diageo Brands*, C-681/13, EU:C:2015:471, 59. punkts un tajā minētā judikatūra). Lai gan ir taisnība, ka tikai Tiesa var Savienības iestāžu izdotu tiesību aktu pasludināt par spēkā neesošu, tomēr aplūkojamajā gadījumā iesniedzējtiesa savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu par interpretāciju vienīgi lūdz Tiesu noteikt Savienības tiesisko regulējumu, kas piemērojams iespējamam konfliktam starp aizsargātu vīnu nosaukumu un agrāku plaši pazīstamu preču zīmi, kura reģistrēta attiecībā uz vīnu un kurā ir šim nosaukumam identisks vārds.

59 Otrkārt, tieši iesniedzējtiesai, nevis Tiesai jāizvērtē, kāda ietekme uz pamatlietu varētu būt faktam, ka *Duca di Salaparuta* KCVN "Salaparuta" atzīšanas dienā, iespējams, nebija to apstrīdējusi. Katrā ziņā šāds neapstrīdēšanas fakts neliedz iesniedzējtiesai saistībā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par interpretāciju vērsties Tiesā, lai noteiktu Savienības tiesisku regulējumu, kas piemērojams tādam konfliktam kā šī sprieduma iepriekšējā punktā minētais.

60 Ņemot vērā iepriekš minēto, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu jāatzīst par pieņemamu.

**Par prejudiciālajiem jautājumiem**

61 Ar uzdotajiem jautājumiem, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 479/2008 51. pants, Regulas Nr. 1234/2007 118.s pants un Regulas Nr. 1308/2013 107. pants jāinterpretē tādējādi, ka attiecīgi Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punkts, Regulas Nr. 1234/2007 118.k pants un Regulas Nr. 1308/2013 101. panta 2. punkts ir piemērojams konfliktam starp vīnu nosaukumu, kurš aizsargāts atbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 54. pantam, un agrākām plaši pazīstamām preču zīmēm, kas reģistrētas attiecībā uz vīniem un kas ietver šim nosaukumam identiskus vārdus, vai arī šis konflikts jāatrisina, pamatojoties vienīgi uz pēdējās minētās regulas VII pielikuma F daļas 2. punkta otro daļu.

62 Iesākumā jānorāda, ka Regulas Nr. 1493/1999 54. panta 1. punkts noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos vīnus definē kā vīnus, kas atbilst šīs regulas VI sadaļas noteikumiem un šajā ziņā pieņemtajām Kopienu un valsts tiesību normām.

63 Minētās regulas 54. panta 4. un 5. punktā bija paredzēta valsts tiesībās atzītu noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu aizsardzība saskaņā ar Savienības tiesībām. Konkrētāk, šīs regulas 54. panta 4. punktā bija noteikts, ka dalībvalstis nosūta Komisijai to noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu sarakstu, kurus tās atzinušas, norādot par katru no šiem noteiktos apvidos ražotajiem kvalitatīvajiem vīniem sīku informāciju par valsts noteikumiem, kas reglamentē šādu vīnu ražošanu un izgatavošanu. Saskaņā ar 54. panta 5. punktu Komisija publicē šo sarakstu *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša* C sērijā.

64 Šajā gadījumā KCVN "Salaparuta" pieder pie noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu kategorijas atbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 54. panta 1. punktam. Turklāt, kā izriet no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem, šo vīnu saraksts tika paziņots Komisijai un, piemērojot minētās regulas 54. panta 5. punktu, 2009. gada 8. augustā publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša* C sērijā kā ACVN "Salaparuta" (OV 2009, C 187, 1. lpp.).

65 Saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 52. panta 1. punktu tāda noteikta apvidus nosaukumu, kurā tiek ražots kvalitatīvais vīns, nedrīkst lietot, lai nosauktu vīna nozares produktus, kas nav ražoti tādā apvidū, un/vai produktus, kas nav apzīmēti ar šo nosaukumu saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas vai valsts noteikumiem. Tas attiecās arī uz gadījumiem, kad dalībvalsts tostarp piešķīrusi noteiktā apvidū ražotam kvalitatīvam vīnam kādas pašvaldības nosaukumu. Tādējādi šajā tiesību normā bija paredzēts noteikums, kura mērķis bija aizsargāt ģeogrāfiskos nosaukumus no to veidojošo vārdu izmantošanas jebkurā citā apzīmējumā.

66 Attiecībā uz iespējamo konfliktu starp šādu aizsargātu nosaukumu un agrāku plaši pazīstamu preču zīmi, kas ietver šim nosaukumam identiskus vārdus, Regulas Nr. 1493/1999 VII pielikuma F daļas 2. punkta otrajā daļā bija paredzēts, ka šādu konfliktu var atrisināt, piemērojot šī nosaukuma un šīs preču zīmes līdzāspastāvēšanas režīmu.

67 It īpaši no šīs tiesību normas izrietēja, ka tādas plaši pazīstamas preču zīmes īpašnieks, kas reģistrēta vīnam vai vīnogu misai un kas ietver kāda noteikta apvidus nosaukumam identiskus vārdus, var turpināt izmantot minēto preču zīmi, ja tā atbilst tās sākotnējā īpašnieka identitātei vai nosaukuma sākotnējam devējam, ar nosacījumu, ka preču zīme reģistrēta vismaz 25 gadus, pirms ražotāja dalībvalsts oficiāli atzina konkrēto ģeogrāfisko nosaukumu saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem un ka preču zīme faktiski izmantota bez pārtraukuma. Turklāt Regulas Nr. 1493/1999

VII pielikuma F daļas 2. punkta trešajā daļā bija precizēts, ka uz šīm preču zīmēm nevar atsaukties, lai iebilstu pret tādu ģeogrāfisko vienību nosaukumu izmantošanu, kas tostarp tiek izmantoti noteiktā apvidū ražota kvalitatīva vīna apzīmēšanai.

68 No tā izriet, ka Regulas Nr. 1493/1999 VII pielikuma F daļas 2. punkta otrajā un trešajā daļā ir nostiprināts aizsargāta vīna nosaukuma pārākums pār agrākām plaši pazīstamām preču zīmēm, kas ietver šim nosaukumam identiskus vārdus, tomēr atļaujot – ja ievēroti šajā normā paredzētie nosacījumi – turpināt izmantot šādas preču zīmes.

69 Konkrētajā gadījumā, tā kā atbilstoši iesniedzējtiesas nolēmumā norādītajam KCVN "Salaparuta" tika atzīts 2006. gada 8. februārī, proti, Regulas Nr. 1493/1999 spēkā esības laikā, un tā kā šis aizsargātais vīnu nosaukums atbilst noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīviem vīniem šīs regulas 54. panta 1. punkta izpratnē, konflikts starp šādu nosaukumu un agrākām plaši pazīstamām preču zīmēm, kas reģistrētas attiecībā uz vīniem un kas ietver šim nosaukumam identiskus vārdus, jāatrisina, pamatojoties uz minētās regulas normām, it īpaši tās VII pielikuma F daļas 2. punktu. Šādu secinājumu turklāt apstiprina šā sprieduma 64. punktā minētā tiešā atsauce uz šīs regulas 54. panta 4. un 5. punktu, kas veikta, paziņojot un publicējot KCVN "Salaparuta" *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

70 Tomēr *Duca di Salaparuta* tiesvedībā valsts tiesās, kā arī savos apsvērumos Tiesā atsaucās uz Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punkta vai Regulas Nr. 1234/2007 118.k panta, vai arī Regulas Nr. 1308/2013 101. panta 2. punkta piemērošanu. Proti, tā uzskata – tā kā ACVN "Salaparuta" jauna reģistrācija tika publicēta 2009. gada 8. augustā, pamatlietā aplūkotajam konfliktam ir piemērojamas šīs jaunās tiesību normas. Šajos apstākļos iesniedzējtiesa vaicā Tiesai par šo tiesību normu ietekmi uz šāda konflikta atrisināšanu.

71 Šajā ziņā vispirms jānorāda, ka trijās šā sprieduma iepriekšējā punktā minētajās tiesību normās Savienības likumdevējs paredzējis, ka neviens nosaukums netiek aizsargāts kā cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, ja, ņemot vērā kādas preču zīmes reputāciju un atpazīstamību, aizsardzība varētu maldināt patērētāju par attiecīgā vīna patieso identitāti.

72 Turklāt jākonstatē, ka no Regulas Nr. 479/2008 5. apsvēruma izriet – vīnkopības un vīna nozarei piemērojamais Savienības regulējums ar šo regulu ticis būtiski mainīts, lai sasniegtu tostarp ar vīnu kvalitāti saistītus mērķus. Ar šo regulu tikusi grozīta un aizstāta Regula Nr. 1493/1999, un tā kļuvusi piemērojama no 2009. gada 1. augusta.

73 Lai gan ir taisnība, ka atbilstoši šim jaunajam nosaukumu aizsardzības regulējumam ikviens pieteikums par vīna nosaukuma aizsardzību tiek padziļināti izvērtēts divos posmos, proti, valsts līmenī un pēc tam Savienības līmenī, un Komisijai ir reālas pilnvaras pieņemt lēmumu vai nu piešķirt, vai arī atteikt cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskas izcelsmes norādes aizsardzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, Ungārija/Komisija, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 74. punkts), tomēr tas tā nav to vīnu nosaukumu gadījumā, kuri jau bija aizsargāti saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 54. pantu.

74 Proti, saskaņā ar pēdējo minēto tiesību normu dalībvalstis nosūtījušas Komisijai to noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu sarakstu, kurus tās atzinušas, norādot par katru no šiem vīniem sīku informāciju par valsts noteikumiem, kas reglamentē to ražošanu un izgatavošanu. Pēc tam saskaņā ar šīs regulas 54. panta 5. punktu, Komisijai neveicot nekādu papildu pārbaudi, šī iestāde vienkārši publicēja šo sarakstu *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša* C sērijā.

75 Saskaņā ar Regulas Nr. 479/2008 51. panta 1. punktā paredzēto pārejas režīmu vīnu nosaukumi, kas aizsargāti uz Regulas Nr. 1493/1999 54. panta pamata, "automātiski" tika aizsargāti atbilstoši Regulai Nr. 479/2008. Turklāt minētajā 51. pantā bija precizēts, ka Komisija reģistrē šos nosaukumus publiski pieejamā vīnu ACVN un AĢIN elektroniskajā reģistrā.

76 Kā tas atspoguļots Regulas Nr. 479/2008 36. apsvērumā, šīs regulas 51. panta 1. punktā paredzētā pārejas režīma mērķis bija izslēgt no jaunās pārbaudes procedūras piemērošanas Savienībā jau pastāvošus cilmes vietas nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kā arī ierobežot šo nosaukumu un norāžu dzēšanas iespējas – tiesiskās drošības apsvērumu dēļ (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, Ungārija/Komisija, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 57. punkts).

77 Tāda pati automātiskā aizsardzība bija garantēta ar Regulas Nr. 1234/2007 118.s pantu, kura mērķis ir tiesiskās drošības apsvērumu dēļ saglabāt to vīnu nosaukumu aizsardzību, kuri bija aizsargāti pirms 2009. gada 1. augusta valsts tiesībās un tātad arī Savienības līmenī saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 54. pantu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, Ungārija/Komisija, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 56. un 58. punkts).

78 Šo pašu automātisko aizsardzības režīmu vīnu nosaukumiem, kas bija aizsargāti saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 54. pantu, likumdevējs vēlreiz ir apstiprinājis Regulas Nr. 1308/2013 – ar kuru no 2014. gada 1. janvāra atcelta Regula Nr. 1234/2007, neskarot atsevišķu tās noteikumu piemērošanu, – 107. pantā.

79 Aplūkojamajā gadījumā no tā izriet, ka, ņemot vērā Regulās Nr. 479/2008, Nr. 1234/2007 un Nr. 1308/2013 paredzētās aizsardzības sistēmas automātisko raksturu, tāds nosaukums kā ACVN "Salaparuta", kas paziņots un publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša* C sērijā ar tiešu atsauci uz Regulas Nr. 1493/1999 54. panta 4. un 5. punktu, jāuzskata par valsts līmenī aizsargātā vīna nosaukuma paplašinājumu, nevis par jaunas reģistrācijas rezultātu.

80 Šādu interpretāciju, kā savos apsvērumos apgalvojusi Komisija, turklāt apstiprina to tiesību normu attīstība, kas reglamentē vīnu nosaukumu aizsardzību. Tā, Savienības tiesību akti, kuros paredzēta ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu atzīšanas un aizsardzības sistēma vīna nozarē, tika pieņemti secīgos posmos. Komisija pamatoti uzsver, ka Regulā Nr. 1493/1999 bija ietverti nedetalizēti pamatnoteikumi, kas nebija saskaņoti ar jau spēkā esošo ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu sistēmu pārtikas nozarē, jo šie noteikumi veidoja pārejas stadiju starp dalībvalstu piešķirto aizsardzību un Savienības līmenī piešķirto aizsardzību.

81 Turklāt jānorāda, ka vīna nosaukumam piešķirtās aizsardzības anulēšana, kas paredzēta Regulas Nr. 479/2008 50. pantā un šim pantam līdzvērtīgajās Regulu Nr. 1234/2007 un Nr. 1308/2013 normās, principā nebija iespējama attiecībā uz vīnu nosaukumiem, kas aizsargāti saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 54. pantu.

82 Proti, saskaņā ar Regulas Nr. 479/2008 51. panta 4. punkta pirmo daļu, kā arī līdzvērtīgām Regulu Nr. 1234/2007 un Nr. 1308/2013 normām, t.i., attiecīgi 118.s panta 4. punkta pirmo daļu un 107. panta 3. punkta pirmo daļu, šāda anulēšanas iespēja šiem nosaukumiem nebija piemērojama.

83 Tomēr Regulas Nr. 479/2008 51. panta 4. punkta otrajā daļā, tāpat kā līdzvērtīgajās Regulu Nr. 1234/2007 un Nr. 1308/2013 normās, bija paredzēts izņēmums no šī noteikuma tādējādi, ka līdz 2014. gada 31. decembrim pēc Komisijas ierosmes varēja tikt nolemts anulēt aizsardzību, kas piešķirta Regulas Nr. 479/2008 51. panta 1. punktā minētajiem aizsargātajiem vīnu nosaukumiem,

ja tie neatbilst šīs regulas 34. pantā paredzētajiem nosacījumiem. Tādējādi Savienības likumdevējs ir ierobežojis iespēju anulēt aizsargātos nosaukumus, uz kuriem attiecas ar Regulu Nr. 479/2008 ieviestais pārejas režīms, paredzot to tikai skaidri noteiktos gadījumos.

84 Tā kā šajā pārejas režīmā ir paredzēta automātiska atbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 54. pantam aizsargāto vīnu nosaukumu aizsardzības paplašināšana un tajā turklāt ir skaidri reglamentēti šo nosaukumu anulēšanas gadījumi, jāsecina, ka nedz Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punkts, nedz Regulas Nr. 1234/2007 118.k pants, nedz arī Regulas Nr. 1308/2013 101. panta 2. punkts nav piemērojams tādam konfliktam kā pamatlietā aplūkotais.

85 Proti, Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punkts, Regulas Nr. 1234/2007 118.k pants un Regulas Nr. 1308/2013 101. panta 2. punkts ir piemērojams aizsardzības pieteikumiem, uz kuriem attiecas jaunais, ar Regulu Nr. 479/2008 ieviestais režīms, kas minēts šā sprieduma 73. punktā, nevis aizsargātiem vīnu nosaukumiem, kuri tikuši atzīti atbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 sistēmai. Kā izriet no pašiem pantu, kuros ietvertas šīs tiesību normas, nosaukumiem, proti, "Aizsardzības atteikuma pamatojums" vai "Aizsardzības atteikuma papildu pamatojums", minētajās normās ir paredzēts tikai gadījums, kad konflikta ar agrāku plaši pazīstamu preču zīmi dēļ tiek atteikta jauna nosaukuma reģistrācija, nevis tāda nosaukuma anulēšana, kas jau reģistrēts saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 54. panta 4. un 5. punktu.

86 Turklāt no pēdējās minētās regulas VII pielikuma F daļas 2. punkta otrās daļas paša formulējuma izriet, ka šī tiesību norma attiecas uz gadījumu, kad preču zīme, kas ir plaši pazīstama un reģistrēta attiecībā uz vīnu vai vīnogu misu, ietver nosaukumam identiskus vārdus, tomēr ar zināmiem nosacījumiem paredzot šīs preču zīmes un šī nosaukuma līdzāspastāvēšanas principu. Tātad Savienības likumdevējs Regulas Nr. 1493/1999 pieņemšanas brīdī noteikti ir uzskatījis, ka šāds nosaukums var tikt reģistrēts, neraugoties uz agrākas plaši pazīstamas preču zīmes esību.

87 Turklāt, lai gan attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem Padomes Regulas (EEK) Nr. 2081/92 (1992. gada 14. jūlijs) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV 1992, L 208, 1. lpp.), kas nav piemērojama vīna nozares produktiem, 14. panta 3. punktā bija paredzēts, ka cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi nereģistrē, ja: ņemot vērā preču zīmes reputāciju, atpazīstamību un lietošanas ilgumu, reģistrācija var maldināt patērētāju par produkta patieso identitāti, jānorāda, ka Savienības likumdevējs apzināti ir izvēlējies nepārņemt Regulā Nr. 1493/1999 analogu tiesību normu.

88 Tātad konflikts starp valsts līmenī aizsargātu vīnu nosaukumu, kura aizsardzība pēc tam automātiski tikusi attiecināta uz visu Savienību, un agrākām plaši pazīstamām preču zīmēm, kas reģistrētas attiecībā uz vīniem un kas ietver šim nosaukumam identiskus vārdus, jāatrisina, piemērojot Regulas Nr. 1493/1999 VII pielikuma F daļas 2. punkta noteikumus, jo Savienības likumdevējs ir vēlējies piešķirt šim nosaukumam pārākumu pār minētajām preču zīmēm, kaut arī paredzot nosaukuma un preču zīmes līdzāspastāvēšanas režīmu.

89 Vēl jāpiebilst, ka šajā ziņā nav nozīmes *TRIPS* līguma 22. panta, Parīzes konvencijas 10.*bis* panta un Madrides nolīguma 3.*bis* panta noteikumiem, uz kuriem atsaucas *Duca di Salaparuta*, kuri ir minēti iesniedzējtiesas lēmumā un kuri attiecas uz apgalvoto Regulā Nr. 1493/1999 paredzētās aizsardzības nepilnīgo raksturu.

90 Saskaņā ar *TRIPS* līguma 22. panta 1. punktu ar "ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" tiek saprastas norādes, kas identificē preci kā tādu, kura izgatavota kādas PTO dalībvalsts teritorijā vai kādā šīs teritorijas apgabalā vai vietā, ja noteiktā preces kvalitāte, reputācija vai citas īpašības ir būtiski saistāmas ar tās ģeogrāfisko izcelsmi.

91 Tiesa jau nospriedusi, ka, ņemot vērā šī līguma raksturu un struktūru, tā normām nav tiešas iedarbības. Tādējādi šīs tiesību normas nevar arī radīt privātpersonām tiesības, uz ko tās varētu tieši atsaukties tiesā saskaņā ar Savienības tiesībām (spriedums, 2024. gada 27. februāris, *EUIPO*/*The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2024:172, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

92 Attiecībā uz Parīzes konvencijas 10.*bis* pantu, kurā tostarp ir aizliegtas visas darbības, kas jebkādā veidā var radīt sajaukšanas iespēju ar konkurenta precēm, jānorāda, ka šajā pantā ietvertās normas jāuzskata par tādām, kam ir tāda pati iedarbība kā *TRIPS* līguma normām. Šajā ziņā Tiesa jau nospriedusi, ka dažos šīs konvencijas pantos paredzētās normas ir iekļautas *TRIPS* līgumā, kuru noslēgusi Savienība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 27. februāris, *EUIPO*/*The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2024:172, 80. punkts un tajā minētā judikatūra). Konkrētāk, minētā līguma 2. panta 1. punktā ir paredzēts, ka attiecībā uz minētā līguma II līdz IV nodaļu, kas ietver tā 9.–62. pantu, PTO dalībvalstis, tostarp Savienība, ievēro Parīzes konvencijas 1.–12. un 19. pantu.

93 Runājot par Madrides nolīgumu, no tā 3.*bis* panta izriet, ka valstis, uz kurām attiecas šis nolīgums, apņemas aizliegt jebkādu tādu norāžu izmantošanu tirdzniecībā, izstādēs vai produktu piedāvājumos, kurām ir reklāmas raksturs un kuras var maldināt sabiedrību par produktu izcelsmi. Tā kā šī norma būtībā ir salīdzināma ar *TRIPS* līguma 22. pantu, tā arī jāuzskata par tādu, kam nav tiešas iedarbības un kas tādējādi nevar radīt privātpersonām tiesības, uz kurām tās varētu tieši atsaukties tiesā saskaņā ar Savienības tiesībām.

94 Katrā ziņā šīs starptautisko tiesību normas nevar atspēkot secinājumu par Regulas Nr. 1493/1999 VII pielikuma F daļas 2. punkta otrajā daļā paredzētā režīma pilnīgumu.

95 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz prejudiciālajiem jautājumiem jāatbild, ka Regulas Nr. 479/2008 51. pants, Regulas Nr. 1234/2007 118.s pants un Regulas Nr. 1308/2013 107. pants jāinterpretē tādējādi, ka Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punkts, Regulas Nr. 1234/2007 118.k pants un Regulas Nr. 1308/2013 101. panta 2. punkts nav piemērojami konfliktam starp vīnu nosaukumu, kurš aizsargāts atbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 54. pantam, un agrākām plaši pazīstamām preču zīmēm, kas reģistrētas attiecībā uz vīniem un kas ietver šim nosaukumam identiskus vārdus, un šis konflikts jāatrisina, pamatojoties vienīgi uz pēdējās minētās regulas VII pielikuma F daļas 2. punkta otro daļu.

## Par tiesāšanās izdevumiem

96 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

**Padomes Regulas (EK) Nr. 479/2008 (2008. gada 29. aprīlis) par vīna tirgus kopējo organizāciju, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1493/1999, (EK) Nr. 1782/2003, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 3/2008 un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2392/86 un (EK) Nr. 1493/1999, 51. pants, Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula"), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 2009. gada 25. maija Regulu (EK) Nr. 491/2009, 118.s pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007, 107. pants**

**jāinterpretē tādējādi, ka**

**Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punkts, Regulas Nr. 1234/2007, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 491/2009, 118.k pants un Regulas Nr. 1308/2013 101. panta 2. punkts nav piemērojami konfliktam starp vīnu nosaukumu, kurš aizsargāts atbilstoši Padomes Regulas (EK) Nr. 1493/1999 (1999. gada 17. maijs) par vīna tirgus kopīgo organizāciju 54. pantam, un agrākām plaši pazīstamām preču zīmēm, kas reģistrētas attiecībā uz vīniem un kas ietver šim nosaukumam identiskus vārdus, un šis konflikts jāatrisina, pamatojoties vienīgi uz pēdējās minētās regulas VII pielikuma F daļas 2. punkta otro daļu.**

[Paraksti]